

सुहृद्व्यजनः तद्युक्तार्शआद्यजन्तमेतत् ॥ दरिद्रः सन् भिक्षाचरणकर्ता संभ्रमआदरः ॥ ४६ ॥ इतिरामाभि० श्रीरामाय० वा० अ० द्वात्रिंशः सर्गः ॥ ३२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
 दत्वेति ॥ १ ॥ आयुधेइतिजात्यभिप्रायेण सीतयालंकृते पूजार्थचंदनादिभिः ॥ २ ॥ विमानशिखराणि सप्तभूमिकगृहायभागाः ॥ प्रासादस्त्रिभूमिकः ॥ हर्म्यं राजगृहं ॥ उ
 दासीनः अरक्षितृत्वेननिरुत्सुकः व्यलोकयत् राममितिशेषः ॥ ३ ॥ यतोबहुजनाकुलत्वाद्रथ्यागंतुं नसुखेनशक्यंते तस्मात्प्रासादमारुह्य प्रासादात्तत्रप्रासादेसंस्थाय ॥ ४ ॥

द्विजः सुहृद्व्यजनोयथातदादरिद्रभिक्षाचरणश्रयोभवेत् ॥ नतत्रकश्चिन्नवभूवतर्पितोयथार्हसम्माननदानसंभ्रमैः ॥ ४६ ॥ इत्यार्षे
 श्रीरामाय० वा० अ० द्वात्रिंशः सर्गः ॥ ३२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ दत्त्वातुसहवैदेत्याब्राह्मणेभ्योधनं बहु ॥ जग्मतुः पितरं
 द्रष्टुं सीतयासहराघवौ ॥ १ ॥ ततो गृहीते प्रेष्याभ्यामशोभेतांतदायुधे ॥ मालादामभिरासक्ते सीतयासमलंकृते ॥ २ ॥ ततः प्रासादह
 र्म्याणि विमानशिखराणि च ॥ अभिरुह्यजनः श्रीमानुदासीनो व्यलोकयत् ॥ ३ ॥ नहिरथ्याः सुशक्यंते गंतुं बहुजनाकुलाः ॥ आरुह्यत
 स्मात्प्रासादादीनाः पश्यंतिराघवं ॥ ४ ॥ पदातिसानुजं दृष्ट्वा ससीतंच जनास्तदा ॥ ऊचुर्बहुजनावाचः शोकापहतचेतसः ॥ ५ ॥ यं यांतम
 नुयातिस्मचतुरंगवलं महत् ॥ तमेकं सीतया सार्धमनुयातिस्मलक्ष्मणः ॥ ६ ॥ ऐश्वर्यस्य रसज्ञः सन्कामानां चाकरो महान् ॥ नेच्छत्येवा
 नृतं कर्तुं वचनं धर्मगौरवात् ॥ ७ ॥ यानशक्यापुराद्रष्टुं भूतैराकाशगैरपि ॥ तामद्यसीतां पश्यंति राजमार्गगता जनाः ॥ ८ ॥ अंगरागोचि
 तां सीतां रक्तचंदनसेविनीं ॥ वर्षमुष्णंच शीतंच नेप्यत्याशुविवर्णतां ॥ ९ ॥ अद्य नूनं दशरथः सत्त्वमाविश्य भाषते ॥ नहिराजा प्रियं पुत्रं
 विवासयितुमर्हति ॥ १० ॥ निर्गुणस्यापि पुत्रस्य कथं स्याद्विनिवासनं ॥ किंपुनर्यस्य लोकोयं जितो वृत्तेन केवलं ॥ ११ ॥ दीनत्वे हेतुमाह ॥ प
 दातिमिति ॥ ५ ॥ ६ ॥ रसज्ञः सुखज्ञः कामानां भोग्यवस्तूनां ॥ वचनं पितृवचनं ॥ ७ ॥ भूतैः प्राणिभिः वनप्रयाणानुमत्यर्थं राजसन्निधौ गमनसमये ॥ ८ ॥ ९ ॥ सत्त्वं पिशाचं
 राजा स्वल्पभावे वर्तमानः ॥ हियतः न पुत्रं विवासयितुमर्हति ॥ १० ॥ तदेवाह ॥ निर्गुणस्यापीति ॥ वृत्तेन चरित्रेण तस्मात्पिशाचप्रत्यय इति भावः ॥ ११ ॥